

Jeg har en mistanke om, at finansministeren ikke er helt så ideologisk, men bare fuldstændig blank med hensyn til sagen, når han siger, at industrien kunne jo også lave deres eget sekretariat. Jamen hvorfor skulle de dog det? Det andet sekretariat fungerer jo godt. Det, man kunne overveje, var selvfølgelig at sige, at de har jo også ret mange milliarder, og nu er det alle dem, der har mange milliarder, der skal sørge for, at udgifterne bliver dækket. Det er ikke længere regeringens opgave at sørge for det, selv om det er et centralt punkt i vores bistandspolitik. Men overvejer ministeren, om der er nogen grund til at oprette et sekretariat for industrien, når der er så hårdt brug for det, fordi vi ikke kan få det, vi har, til at fungere?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der ligger i det, som fru Margrete Auken siger, og også det ordvalg, hr. Jeppe Kofod bruger, at vi slagter, men vi slagter ikke noget sekretariat, overhovedet ikke. Vi vil heller ikke blande os i, om der er et sekretariat, og i øvrigt er det jo enheden, der er sekretariatet.

Det, vi siger, er, at vi har en formodning om, at projekterne er så valide og så gode, at man kan søge på lige fod med andre ngo-organisationer om de i alt 850 mio., der er afsat. Mig bekendt er der 336 mio. kr., der er frie, altså ikke placeret, og det står dem frit for at gøre det.

Det, der adskiller Ulandssekretariatets bagland fra andres, er, at man råder over en betragtelig formue. Trods alt må man sige, at 11 mia. nok skulle danne baggrund for at finde de enkeltcifrede millioental, man bruger i Bangladesh eller andre steder. Det skulle nok være muligt at finde pengene, og det er solidaritet, at man først og fremmest vil bruge sine egne penge, før man bruger andres penge. Det er jo den måde, solidaritet opfattes på, og det kunne man passende udvise i fagbevægelsen.

Jeppe Kofod (S):

Finansministeren får mig altså ikke til at sige, at det ikke er vigtigt, at organisationer ikke bruger af deres egne penge. Det er meget vigtigt, og det gør mange af de organisationer, som deltager i arbejdet i den tredje verden, faktisk også, og de gør det i øvrigt ved siden af deres almindelige aktiviteter i Danmark. Jeg synes faktisk, man skulle rose dem for det i stedet for at skælde ud på dem, som jeg kan få fornemmelsen af at regere er i gang med.

Det handler om, at man bevidst diskriminerer en bestemt privat organisation, fordi den har sine rødder i fagbevægelsen, for ellers kunne man jo lige så godt have slagtet nogle af de andre organisationer eller lavet en generel besparelse på 44 mio. kr. på ulandsbistanden. Det handler om, at man målrettet går efter fagbevægelsens sekretariat og dermed også efter menneskerettigheder i den tredje verden, for at bruge udenrigsministerens ord.

Jeg synes, det er en meget speget sag, men jeg mener at kunne konstatere, at finansministeren ikke er enig i det, som Venstres ordfører sagde til Politiken forleden dag, nemlig at man ikke kan være en uafhængig organisation, når man får midler fra staten. Det kan man altså godt. Jeg håber, det er svaret på første del af mit spørgsmål, men jeg har ikke rigtig hørt finansministeren komme med et klart svar på det.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har da en formodning om, at der er tale om en uafhængig organisation, i og med at Ulandssekretariatet kan leve videre. Men hvis opfattelsen er, at Ulandssekretariatet ikke kan leve videre i bæredygtighed af sine egne projekter, men må søge på lige fod med andre, kan man diskutere, hvor uafhængigt det er. Men jeg tror, det er uafhængigt, sådan som det skal være, og at det kan leve helt på lige fod med 60 andre ngo-organisationer uden en rammebevilling. Jeg har fuld tillid til, at sekretariatet nok skal overleve med valide projekter og kan få andel i de frie midler, som går til ngo'er.

Jeppe Kofod (S):

Selvfølgelig kan Ulandssekretariatet leve videre, men det kan bare ikke udføre de samme aktiviteter til gavn for fattige mennesker, for børnearbejdere og for menneskerettigheder i den tredje verden, som det kan i dag på grund af den aftale, det har med Danida – en aftale, som andre rammeorganisationer i øvrigt også har.

Jeg må forstå finansministerens svar på den måde, at organisationer og virksomheder, som har mange penge bag sig, kan altså få lov til selv at betale, selv om de udøver et stykke arbejde i den tredje verden ud over deres almindelige aktiviteter. Det må være det, der fremgår klart af det svar, der er givet i dag, og det vil sige, at alle Dansk Industris medlemsvirksomhederne, som jo også foretager det kæmpearbejde for at fremme erhvervslivet i den tredje verden, som er en vigtig forudsætning for fattigdomsbekæmpelse,